

rende ting, som er basis for en udvidelse, ikke diskuteres på regeringskonferencen.

Det betyder selvfølgelig også, at udgangspunktet for regeringskonferencen netop er at skabe det, der jo også er traktatgrundlagets målsætning, nemlig en stadig snævrere Union, og ikke reelt at bane vejen for en udvidelse. De reelle forhandlinger om en EU-udvidelse kommer først bagefter.

Jeg synes egentlig, at den meningsudveksling, som jeg havde med hr. Klaus Hækkerup tidligt i debatten, meget godt belyste, at de realitetsforhandlinger finder sted på en sådan måde, at en egentlig udvidelse af EU først kan finde sted på den anden side af år 2004. Det vil nok skuffe nogle og specielt set i lyset af, at socialdemokratiske medlemmer rejser rundt i Østlandene og også her i Danmark og fortæller og giver forventninger om, at den kan påbegyndes hurtigere.

Så har der været en tendens til – også i Enhedslistens dagsordensforslag – at blande strukturfondsmidlerne sammen med landbrugspolitikken. Det har forespørgerne ikke gjort, men det er så gjort på anden måde. I Dansk Folkeparti finder vi, at diskussionen om de ting må holdes adskilt, selv om vi naturligvis erkender, at vi skal have diskussionen om landbrugspolitikken, som vi i øvrigt glæder os meget til, for der trænges virkelig til reformer inden for det system.

Men vi bliver alligevel nødt til at prøve at holde de to ting adskilt i debatten, fordi der er, når vi taler om strukturfondsmidler, ikke noget til hinder for, at EU selvstændigt påbegynder en afvikling af strukturfondspolitikken, og fordi der inden for landbrugspolitikken er en større international sammenhæng, som vi bliver nødt til at tage hensyn til.

Det giver sig selv, og det har jeg nævnt, at vi ønsker reformer inden for landbrugspolitikken, men vi mener, at de reformer, som vi foretager inden for landbrugspolitikken, samtidig skal afstemmes med reformer i andre landbrugsproducerende lande, herunder mener vi naturligvis, at WTO er et forum, som skal bruges også til en diskussion om at få liberaliseret landbrugsområdet og få nedbragt støtten til landbrugssektoren.

Men det her med landbrugspolitikken rejser naturligt det spørgsmål til regeringen, om regeringen ikke er enig i, at EU's landbrugsstøtteordninger må reformeres, inden en udvidelse kan finde sted, og om regeringen ikke er enig i,

at EU's landbrugsstøtteordninger ikke kan udvides til at omfatte eventuelt 10-12 nye lande, som selv i udpræget grad er landbrugslande. Forudsætningen for, at man kunne optage nye primært landbrugslande uden at reformere landbrugspolitikken, skulle jo være, at man havde meget lange overgangsordninger. Jeg synes egentlig, i betragtning af at det her også er et område, som skal afklares, inden en udvidelse kan finde sted, og i betragtning af at regeringen siger, den gør så meget ud af en udvidelse, at regeringen burde kunne give et mere konkret svar på spørgsmålet om landbrugsstøtteordningernes kommende reformer, end det hidtil har været tilfældet.

Andre spørgsmål i forhold til strukturfondsdiskussionen handler om, hvad en udvidelse vil koste, hvis man ikke foretager nogen reformer. Det er nok i særdeleshed et spørgsmål til økonomiministeren, for økonomiministeren har både sagt og lavet en publikation, der siger, at vi tjener på en udvidelse. Det kan måske være rigtigt, men vi ved det jo ikke, for omvendt har DUPI i denne uge sagt, at det bliver meget dyrt. Jeg kunne egentlig godt tænke mig, hvis økonomiministeren her i dag vil komme med en kommentar til de udtalelser, der så sent som i forgårs kom fra DUPI – jeg tror, det var DUPI's direktør – på dette område.

Samtidig synes jeg også, at regeringen mere konkret, end det har været tilfældet i dag, burde forklare, hvilke konkrete reformer der er nødvendige før en udvidelse. Vi har nemlig ikke hørt så meget om det konkrete. Vi har hørt, at det er nødvendigt med nogle reformer, men ikke, hvad det er for nogle reformer. Igen: Hvis man mener, at udvidelsen er så vigtig, og hvis man mener, at vi nu virkelig skal have banet vejen for den, burde regeringen vel allerede nu kunne komme med de konkrete planer for, hvordan reformerne ifølge regeringen skal være for at skabe en udvidelse. Det har vi ikke hørt så meget om.

Så skal jeg til sidst sige noget om bekæmpelse af svindel, da det også er en del af debatten at diskutere dette. Da jeg så den pressemeddelelse, som forespørgerne udsendte, hvor denne forespørgselsdebat blev bebudet, troede jeg egentlig, at det var svindelen alene, der blev nævnt som begrundelse for, at vi skulle have en forespørgsel, men jeg kan have taget fejl.

Vi mener selvfølgelig i Dansk Folkeparti, at vi skal have bekæmpet svindelen så meget, som vi overhovedet kan, og vi mener, det er helt afgø-